1 MAYIS '79

DEVRİMCİ YOL

Maraş katliamı unutulmayacak!
1 Mayıs '77 unutulmayacak!
Faşist baskı-yasak
ve katliamlar sökmeyecek!

YÜRÜYÜN FAŞİZMİN ÜSTÜNE !

Fabrikalardan, tarlalardan, okullardan, köylerden, mahallelerden...

Yüzbinlerce milyonlarca emekçi yürüyor, sömürü ve zulüm düzeninin üstüne...

İşçiler yürüyor, köylüler yürüyor, memurlar, kadınlar, öğretmenler, mühendisler, gençler yürüyor...

Haksızlıkların, yalanların, zorbalığın, zulmün üstüne yürüyor faşizmin karanlığının üstüne üstüne...

30 YERDE 1 MAYIS MİTİNGLERİ YAPILIYOR

1 MAYIS BÜTÜN YURTTA DÜZENLENECEK TOPLANTI VE YÜRÜYÜŞLERLE KUTLANIYOR

1 Mayıs, ülkenin dört bir tarafındaki miting, toplantı ve yürüyüşlerle kutlanıyor. 30 yerde bütün halk güçlerinin katılacağı 1 Mayıs miting ve yürüyüşleri düzenlendi. Ayrıca ülkenin her yerinde devrimciler bulundukları yerlerde toplantılar düzenleyerek 1 Mayıs'ı beraberce kutlayacaklardır.

Bütün bu toplantı ve gösteriler, bugünün Türkiye'sinde gerçekte, sıkıyönetimin faşist baskı politikalarına karşı güçlü bir direniş eylemi niteliği taşıyacaktır. Baskı güçlerinin yalan ve demagojileri açığa çıkarılacak, "şiddet eylemcileri" safsataları iflas ettirilecektir. Sıkıyönetimin baskı güçleri, şimdi karşısında doğrudan geniş halk kitlelerini bulacaktır. Milyonlarca emekçi, faşist terör ve katliamlarla birlikte sıkıyönetim güçlerinin baskı ve zulüm uygulamalarını da lanetleyecektir.

İşte bu nedenlerle, 1 Mayıs 79 bütün devrimci halk güçlerinin faşizme karşı ortak direniş eylemlerinin gerçekleştirildiği şanlı bir mücadele günü olacaktır.

1 Mayıs kutlamalarının düzenlendiği başlıca yerler şunlardır:

ARTVİN-MURGUL
RİZE
GİRESUN
SAMSUN
SULUOVA
KAYSERİ
KIRŞEHİR
NİĞDE
KONYA EREĞLİSİ
TUNCELİ
İSKENDERUN
TARSUS
ALANYA
BURDUR
DENİZLİ
UŞAK
MUĞLA
ÖDEMİŞ
İZMİR (KARŞIYAKA)
SOMA
BALIKESİR
BURSA
ESKİŞEHİR
ZONGULDAK
ÇORLU
KIRKLARELİ
EDİRNE

FAŞİZME KARŞI İLERİ !

Bugün ülkemizde olup bitenleri anlayabilmek, yaşanan siyasal çatışmaların, faşist saldırı ve katliamların, hükümetin politikalarının, sıkıyönetim uygulamalarının anlamını kavrayabilmek için nasıl bir düzen içinde yaşadığımıza kısaca bakmak gereklidir.

Türkiye emperyalizmin yeni sömürgesi bir ülkedir. Emperyalistler ve yerli ortaklarından oluşan bir sömürücü azınlık, oligarşi halklarımızı baskı ve sömürü altında tutmaktadır. Ülkemiz bugün oligarşiyle emekçi halkların arasında hayatın her alanında sürdürülen bir çatışmanın sahnesi olmaktadır.

Uzun zamandır ülkemizde had safhada bir ekonomik kriz yaşanmaktadır.

Kriz, ekonomik düzenin, emperyalist tekellerin halkımızı sömürme araçlarının temelini oluşturduğu, emperyalizme bağımlı çarpık bir kapitalist ekonomi düzeni olmasından kaynaklanıyor. Emperyalist sistemin içine düştüğü ekonomik açmazlar, misliyle, sömürge ekonomilerine yansıtılıyor. Emperyalizm, ekonomik açmazlarını sömürge ülkelerin sömürülmesini artırarak gidermeye çalışıyor. Bunun bir sonucu olarak ülkemizde emperyalizme bağımlı çarpık kapitalist ekonominin krizi had safhaya ulaşıyor. Emperyalizme bağımlı çarpık kapitalist düzen çatırdıyor.

Bu çatırdamanın kulakları sağır eden gürültülerini uzun zamandır dinlemekteyiz. Her gün radyolardan, televizyondan, dergilerden, gazetelerden "batan ekonomi", "ekonomiyi kurtarma" feryatlarını dinlemekte ve okumaktayız.

Hükümetiyle, muhalefetiyle, emperyalistleriyle, yerli ortakları tekelci patronlarıyla, ABD'si, AET'siyle, emperyalist kuruluşları IMF'siyle, NATO'suyla, batan ekonomiyi "kurtarma", doviz darboğazına çare, ekonomik kurtuluş programları ve reçeteleri, acil dış yardım, Türkiye'nin emperyalist sistem ve NATO içindeki önemine uygun acele yardım ve benzeri konular hakkında nice yoğun ve gürültülü çabalarını içine girdiklerini kulaklarımızı tırmalayan feryatlarına ve yalanlarına bakarak anlamak mümkündür.

Evet, emperyalistler ve yerli sömürücü ortakları bir avuç sömürücü azınlık bir savaş sürdürmektedirler. Onların savaşı ekonomik krizin yükünü emekçi halklarımızın sırtına yükleme, kendi çıkarlarını koruyabilme savaşıdır. Onlar çatırdayan ekonomik düzen içinde çıkarlarını koruyabilme ve garanti altına almayı daha fazla ve insafsızca sömürerek sağlamaya çalışmaktadırlar. Onların savaşı daha fazla kar, daha fazla sömürme savaşıdır.

İşte böyle bir düzende ve koşullarda emperyalizm ve yerli ortaklarıyla halklarımız arasında süregelen çatışmaların giderek derinleşmesi ve hayatın her alanını içine alan bir savaş halini alması kaçınılmazdır. Sömürü ve baskı direnişi doğurmaktadır.

Oligarşi insafsızca sömürüsünü sürdürebilmek için, direnişi kırmaya, emekçi halkı bütünüyle ses çıkartamaz hale getirmeye, teslim almaya yönelen saldırılarını artırmaktadır.

Faşist saldırı ve katliamlar, emperyalistlerin ve yerli ortaklarının emekçi halklarımızın sırtından sömürdüklerini koruyabilmek ve daha çok sömürebilmek üzere, halkı ses çıkartamaz hale getirmek, kolece boyun eğdirmek için başvurdukları saldırı ve sindirme savaşının birer parçasıdır.

Evet, faşizm halktan yana olan herşeyi yok etmeye, halkı esir ve köle haline getirmeye yönelen bir savaştır!

Halktan yana olan herşeyi yok etmek için, halkı köle haline getirmek için sürdürülen faşist saldırılar karşısında sessiz kalınabilir mi? Bu saldırılara kölece boyun eğilir mi? Kesinlikle hayır! Bin kere hayır!

Faşizme karşı savaşmaktan başka bir yol yoktur. Faşizmi yenmekten, bütün temelleriyle mezara göndermekten başka bir yol yoktur!

HÜKÜMET NE YAPIYOR?

Bir de halktan yana olduğunu söyleyen Hükümetin uygulamalarına bakalım! Bu savaşta, halkla oligarşi arasındaki çatışmada, emperyalistlerin ve yerli ortaklarının halkımız üzerindeki ağır baskı ve sömürileri karşısında hükümet halktan yana ne yapmıştır acaba?

Hükümet, emperyalistler ve yerli ortakları bir avuç sömürücü azınlığın çıkarlarını mı yoksa halkın çıkarlarını mı korumaktadır?

Bu güne kadar hükümetin bütün uygulamaları halka karşı, hakim sınıfların çıkarlarını koruyan özelliktedir.

Ağır bir sömürü altında yaşayan halkımızın, ardı arkası gelmeyen zamlarla elinde avucunda ne varsa el konuluyor, hayat yaşanamaz hale getiriliyor. Emperyalizm ve yerli sömürücü azınlığın doymak bilmez sömürme hırsına emekçi halklarımız kurban ediliyor.

Yine bugünkü hükümet sıkıyönetim uygulamalarıyla, halkın çıkarlarını savunan, faşizme karşı olan kim varsa, ne varsa baskı altına almaya, halkın çıkarlarını savunacak sesleri susturmaya çalışıyor.

Devrimciler zindanlara tıkılıyor, faşizme karşı çıkan, baskıya zulme, sömürüye karşı çıkan yayınlar yasaklanıyor, toplatılıyor, bu yayınları bulunduranlar cezalandırılıyor, mahalleler, evler basılıp halka gözdağı veriliyor; halkın faşizme karşı savunma araçlarına el konuluyor, savunma mevzileri dağıtılmak isteniyor; halkın bütün demokratik hakları gasbediliyor. Buna karşı, faşist güçlerin eylemleri, faşist katil sürülerinin saldırıları devam ediyor.

HÜKÜMET, SIKIYÖNETİM UYGULAMALARIYLA FAŞİZME HİZMET EDİYOR

Faşist katliamlar unutturulmak isteniyor; 1 Mayıs katliamı, Maraş katliamı, unutturulmak isteniyor.

Bir yandan zam üstüne zam yapılıyor, hayat yaşanamaz hale getiriliyor, diğer yandan sıkıyönetim zamları protesto etmeyi yasaklıyor! Eziyorlar, sömürüyorlar; sıkıyönetim sömürüye, baskıya karşı çıkmayı, miting yapmayı yasaklıyor! Haklarımız gaşbediliyor, sıkıyönetim hak aramayı yasaklıyor!..

Faşist katiller Bedrettin Cömert'i, Karafakioğlu'nu, Doğan Öz'ü, Abdi İpekçi'yi öldürüyorlar, sıkıyönetim duvarlara "Kahrolsun Faşizm" yazanları hapsediyor. Faşist katiller Maraş katliamını düzenliyor, sıkıyönetim bu katliamı protesto eden gençleri okullardan toplayıp hapishanelere dolduruyor.

Sıkıyönetim yasaklıyor. Herşeyi yasaklıyor. Konuşmak yasak! Yürümek yasak! Gazete çıkartmak yasak! Bildiri dağıtmak yasak! Afiş asmak yasak! Duvara yazı yazmak yasak! Toplanmak yasak! O yasak bu yasak!

Sıkıyönetim en son işçilerin 1 Mayıs mitingini yasakıyor, sanki 1 Mayıs alanında katledilenler işçiler değilmiş de katledenler işçilermiş gibi!...

Yeter artık!

Yeter! Halktan yana tek bir sesin çıkmayacağı bir esirler toplumu yaratılmasına sessizce boyun eğmeyeceğiz!

Faşist katliamlar unutulmayacak!

1 Mayıs katliamı, Maraş katliamı unutulmayacak!

Maraş katliamından bu yana, sıkıyönetim uygulamaları artık herkesin anlayabileceği kadar açık bir şekilde göstermektedir ki, sıkıyönetim, faşizmin halktan yana olan herşeyi yok etmeye, halkı katlederek yok etmeye yönelik saldırıları karşısında halk güçlerinin savunmalarını engellemeye; faşizme karşı direnişi engellemeye çalışmaktadır. Sıkıyönetimin Maraş katliamından bu yana uygulamaları halkın faşizme teslim olmasını sağlamaya yöneliktir. Bugün faşizme karşı ağzını açan, faşizme karşı parmağını oynatan herkes sıkıyönetimin yumruğunu yemektedir.

Faşizme teslim olmayacaksak, faşizmin halk güçlerini ezip yok etmesine, halkı köle haline getirmesine sessizce boyun eğmeyeceksek sıkıyönetime karşı mücadele etmek, sıkıyönetim yasaklarını parçalayıp kırmak zorunludur.

İlericiler, demokratlar, yurtseverler, işçiler, köylüler; faşizme karşı birlik bütün halkımız! Bugün sıkıyönetime karşı mücadele etmeden faşizme karşı mücadele edilemez. Sıkıyönetim baskıları karşısında duraklamayın!

YÜRÜYÜN ÜSTÜNE SIKIYÖNETİMİN!

Faşizme karşı sessiz kalmak ölüm demektir.

Faşizmi, geniş halk güçlerinin katıldığı uzun süreli ve kararlı bir direniş savaşından geçerek yeneceğiz.

Bugün faşizme karşı savaş hattında birleşebilecek bütün güçler birleşmeli ve faşizme karşı ileri atılmalıdır.

1 MAYIS BÜTÜN ANTİ-FAŞİST HALK GÜÇLERİNİN FAŞİZME KARŞI DERLENİP TOPARLANMA VE İLERİ ATILMA GÜNÜ OLMALIDIR.

KAHROLSUN FAŞİZM!
FAŞİZME KARŞI İLERİ!

DİSK ve 1 MAYIS

Bir süreden beri DİSK yönetimi, 1 Mayıs'ı İstanbul'da kutlamak üzere girişimlerde bulunuyordu. En son, sıkıyönetim komutanlığının bir bildiri yayınlayarak, kutlama için *"gerekli izinin verilmeyeceğini"* açıklamasından sonra, DİSK yöneticileri bu karara karşı çıkarak, 1 Mayıs'ı 1 Mayıs alanında kutlama çalışmalarını sürdüreceklerini açıklamışlardır.

DİSK yöneticilerinin sıkıyönetime karşı takındıkları, özünde sıkıyönetimin baskı politikalarını destekleme anlamına gelen teslimiyetçi tutumlarını *nihayet* terkederek sıkıyönetimin baskılarına *karşı çıkmak* durumunda kalmaları, olumlu bir gelişme sayılmalıdır. Bu anlamda, 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanması için direnilmesi olumlu bir tutumdur.

Ancak, sıkıyönetim güçlerinin, alacağı kesin olan tedbirler karşısında hiçbir çözüm yolu ihtiva etmediği gözönünde bulundurulacak olursa, direnişin "1 Mayıs Alanı" çerçevesinde sınırlandırılmasının, sonuçta İstanbul'daki direnişin *geçersiz* kalması ihtimalini de beraberinde getirdiği ortada olan bir gerçektir. Aynı şekilde, eylemin biçimi, uygulanabilirliği, kitlelerin güvenliği gibi sorunların çözümünde önem taşıyacaktır.

Buna rağmen; konu ile ilgili açıklığa kavuşturulması gereken birçok noktanın bulunmasına rağmen; İstanbul'da, 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanması için sürdürülecek mücadele, yurt çapındaki faşist baskı politikalarına karşı kitlesel direniş hareketlerinin bir parçası olarak kabul edilmeli, ve bu olay sıkıyönetimin sadece "şiddet eylemcilerine" karşı olduğu yalanının en geniş halk kesimleri indinde geçersiz hale getirilmesinin, kesin bir kanıtı olarak değerlendirilmelidir.

Bu doğrultuda, 1 Mayıs'ı İstanbul'da da en etkili bir şekilde kutlamak için çalışılmalı, 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında da kutlanması için son ana kadar direnilmelidir.

DEVRİMCİ YOL
15 GÜNLÜK SİYASİ DERGİ

SAHİBİ VE SORUMLUSU: Ayet ERAY

Yönetim Yeri: İhsan Sungu Sok. No: 12 Kültür mah. Balçova-İZMİR

BASKI: